

Štvrtok 17. týždňa

Mt 13,47-53

Sieť

Poukázať na to, že život je v Božích rukách a silu evanjelizácie

Nádherná krása západu slnka potešuje dušu a inšpiruje umelca k vrcholnej umeleckej tvorbe. Skutočne veriacemu človekovi zázraky prírody pripomínajú, že aj ten najkrajší západ slnka, ktorý nám vyráža dych, je ničím v porovnaní s krásou, ktorú poznávame, keď hľadáme do tváre Boha.

Ježiš často používal príklady z prírody a každodenného života, keď učil o Bohu a nebeskom kráľovstve. Majstrovsky spojil staré s novým, keď vyberal príklady zo skutočnej prírody, aby objavil duchovné veci. Dnes Božie kráľovstvo opísal, že „*sa podobá sieťi, ktorú spustia do mora*” (Mt 13,47).

Ježiš sa v poslednom podobenstve o Božom kráľovstve opieral o veci, ktoré boli jeho učeníkom známe. Veď niektorí boli rybármi z povolania a toto podobenstvo im pripomenulo ich staré zamestnanie. Za rybárov ľudí boli povolani pri zázračnom rybolove na Genezaretskom jazere. Peter a jeho traja rybárski druhovia sa stali prvými učeníkmi. Ryby sa chytali veľkými vlečnými sieťami. Sieť – to je misia, Ježišove posolstvo. Vyhodenie siete – hlásanie evanjelia. Morom sú všetci ľudia. Týmto morom ťahajú sieť a pritom chytajú ryby.¹

Svet a náš pozemský život sú ako more, v ktorom pláva všetko možné: dobré a zlé ryby, ale aj odpadky a haraburdie. Božia milosť hľadá všetkých, a preto sa všetci môžu dostať do siete. Božie milosrdenstvo je nekonečné. Čo je v prírode nemožné, je možné v Božom kráľovstve: zlé ryby sa môžu zmeniť a premeniť na dobré ryby zmenou svojho zmýšľania. Boh poskytuje dostatok času všetkým ľuďom k zamysleniu a obráteniu.

Boh je Pánom nášho života. Sme v jeho rukách. V rukách, ktoré hrejú a chránia, v rukách, ktoré strážia a podopierajú, v rukách, ktoré povzbudzujú a sú otvorené ako náruč, aby nás kedykoľvek prijali. Taktiež to môžu byť ruky, ktoré nechajú odísť každého, kto nechce zostať, a ktoré na konci budú súdiť, pričom budú rešpektovať rozhodnutie, ktoré každý urobil. Ruky, ktoré napomínajú, ruky Božie, ktoré pozývajú a uisťujú. Ruky, ktoré ponúkajú poklad, z ktorého možno čerpať bohatstvo a je prejavom Božej lásky, ktorá sa daruje.²

Len nádej môže vidieť to, čoho ešte niet a čo raz bude. Miluje to, čoho ešte niet a čo raz bude. V budúcom čase a večnosti. Kráča po strmej, neistej a namáhavej

¹ RIENECKER, F.: *Wupertálska štúdijská biblia*. Bratislava: Creativpress v. o. v., 1992, s. 216.

² ZEVINI, G.: *Lectio Divina*. Kostolní Vydří: Karmelitánské nakladatelství, 2004, s. 274.

ceste. Podporovaná a zavesená na ramenách svojich dvoch veľkých sestier, ktoré ju držia za ruku. A maličká Nádej napreduje ako dieťa, ktoré ešte nemá silu, aby mohlo kráčať samo. Ale v skutočnosti je to ona, ktorá umožňuje kráčať ďalším dvom.³

Boh chce, aby sme si uvedomili, že krst je len začiatkom nášho vzťahu s ním. Každý deň nás chce posilňovať svojím Duchom Svätým.

Amen.

---

³ LEŠTINSKÝ, J.: *Perlový náhrdelník*. Košice: Verbum, 2004, s.38.
